

Jag endast Sanning kan förstå
När du min båg bereder.

Din godhet Herre, Vår mig rätt,
Den fallna menskon Vår.
Kom visa mig det bästa sätt,
Här gäller, Gud! Din Åra;
Ty om du nu ej hjälpa vill,
En mott förgräwes bjuder till,
Att denna budskap bara.

Denna Gudsiga
boken är mig
tillfärdig. Carolina
Kung i Calmar
Gamla Sten

år 1837.

GS 2097

Em
Em

Andeliga Sånger.

Den Första:

En Bön = Sång.

Den Andra:

Om Mennekojertats be-
staffenhet.

Den Tredje:

Om den trånga och smala vä-
gen till Himmelen.

Den Fjerde:

En trogen Sjåls uprigtiga be-
kännelse, att hon med sina
synder förorsakat Christi
Lidande och Död.

Den Femte:

Uppmuntrings-Sång för Ande-
liga Wandringsmän.

Melod. Från Gud vill jag ej slitas.

Calmar, 1819.
1819

Deſa Sångeſ ſtrida ej emot Guds he-
liga ord eller våra Symboliſka Böcker,
och kunna derföre tryckas. Carlſkrona
den 20 Junii 1792.

W. P. HENSCHEN.

Den Förſta.

Jesu jag Dig beder, Och här faller ne-
der; Uſel i ett ſtoft, Vill min bön nu
göra, Och för Dig framföra; Mitt begär
och hopp Gud min Gud; Gif kraft och
hog; Detta verk rätt kunna göra, Vår-
des mig bönhöra.

2. O min milde Jesu, All min brist
det wet du; ſom är gånſka ſtor, Den i
hjertat ligger, Nåd för rätt jag tigger,
För din höga thron; Jesu blid, du mig
tillgif; allt det jag mot dig har brutit,
och din nåd förſkuttit.

3. När jag mig betrakta, Och på mig
wål aftar, In i hjertans grund; Då
kan jag ej finna, Sådant rum derinne;
Någon tid och ſtund, Som min Gud, uti
ſitt bud, förefriſwer helgon ſina, Som
likt Solen ſkina.

4. Ack jag uſle arma, Jesu dig för-
barma, Öfwer mig af nåd! Utom dig min
fader, Gif ej hjelp och nåder; Ej det
minſta råd: För mitt wål, Ack fräls min
ſjäl, Ifrån afgrubslågan beta, Sät mig
den undslippa.

5. Satan på mig waktar, Och mig
eſtertractar, Både dag natt! Vill min
ſjäl uppluſa, Der till all liſt bruka, Je-

ge gif mig Kraft! Allt så mot hans grym-
ma mod! med en flitig bön rätt waka,
Allt hans werk försaka.

6. Swart jag mig hålst wänder, Han
sig och intränger, i min arma själ! Stämp-
lar onda tankar, Som sen hos mig wan-
tar; Och mitt samwet qwål! Hjertat mitt
är orsak wist, Allt han så får rum att
göra, Och min frid förstöra.

7. All min Gud jag beder, Ålås hans
wålde neder, Hjelp mig strida rätt; och
wapen bruka, Som kan honom duka, Och
nedslå allt slätt! All hans magt, Som han
har haft, Hos mig att sitt werk utföra,
Till att synde göra.

8. Store Gud och Konung, Som i
himlens wåning, Har din domstol stätt!
Jag dig hjertligt beder, Och nu faller ne-
der, Gif mig nåd och Kraft! Allt rätt be,
och kunna se, Nyttan som deraf lär fly-
ta, Edt min hog ej tryta.

9. Så will jag berömma, Och mer al-
drig glömma, Din anmagt så stor! Som
förmår mig hjälpa, Satan nederhjelpa Som
will hos mig bo! Men hans makt, Har
du nebläst; Amen, i den tro jag stannar.
Jesus för mig manar.

Den Andra:

Allt mitt hjerta är, Fullt med ondt be-

går, Alltid will den onda wägen, Och till
synden wäl bendagen; Allt mitt hjerta är,
Fullt med ondt begär.

2. Hjertat betar Gud, Samt hans ord
och bud, Ty mitt lott utaf naturen: Wår-
re är än stygga djuren; Ty mitt hjerta
nu Strider mot Guds bud.

3. Men hwad will här bli, Utaf sådan
strid, Allt det blir en ynkelig anda, Till en
annan strid! Här i nådens tid.

4. Gud i höjden bor, Utaf nåde stor,
Ändra du mitt onda hjerta! Allt jag slip-
per ewig smärta, All din nåde stor; Som
i höjden bor.

5. Helga du mig här, Medan tider är
Allt jag ej försent må qwida, Allt jag
måste ewigt lida, Med de onda der: Som
ej helgas här.

6. Sönderslit de band, Hwarmed Sa-
tans hand, Håller mig så stadigt bunden!
Allt jag må så se den stunden, Som Guds
starka hand: Lösar syndsens band.

7. Ty jag wet det wäl, Ingen oren
själ, Får i nya staden komma, Utan en-
dast dina fromma; Allt så rensa wäl:
Min orena själ.

8. Endast Jesu god, Som all döb ut-
stod, maktig, är allt orent rena! Och min
själ med Gud förena, I sitt dyra blod:
Jesus som är god.

9. Hjelp mig till ett slut, Wäl från

werlden ut, Till det rätta sälla lifwet!
Som af nåd dem bliswer afwit, Som
rätt hårda, ut: Till sitt lefnads slut.

Den Tredje.

Ingen binner fram till den ewiga ro,
Som sig ej eldigt framtränger; Sjålen
måste utstå en kamp för den tron, Hwar
på all vår salighet hänger; Viten fal-
las trång, Och wågen heter sal, Hela
Herrans nåd Är för ditt alswar tal! Hela
Herrans nåd är för ditt alswar fall! Men
här gäller trånga Ja trång sig fram,
Ty annars är Himmelen förlorad.

2. Hindren äro många, Bör motstånd
min själ, Satan dig nå-en ej unnar,
Trång dig fram om allt Som vill hind-
ra ditt mål. Öfvergif werldenes brunnar-
Lyd ej werldsens röst, Som ropor följ med
oss, Ty min dyra själ Der måste du för-
gå, :: Nu för Jesu kärlek iag råder och
ber; Strid i Guds kraft för din krona.

3. Herlighetens Himmel är wård all
din flit, Wård all din bön och din lång-
tan, Ingen ångrar sig som mål har hun-
nit dit, Kronan förtjenar din trångtan,
Derföre waf upp och se dig mål om, La-
ga dig till eds till Herrans stora dom ::
Bröllopskläder fordros af hwar och en Sjål,
Som in i Staden skall komma.

4. Aldrig blir du insläppt i Himmels
land, Tro mig o själ hwad jag säger,
Aldrig föllas ankar på himmels strand,
Om du en sann tro icke äger; Tron skall
rädda dig, så framt du räddas skall, Der-
före låra hör och res dig från ditt fall, ::
Bättra dig och tro, Jesu ljuswa ord;
Detta, Ja, detta är wågen.

5. Hela wida werlden Jag bjuder och
ber, Kämpa för salighetskrona, Herren allt
för gerna den skatten dig ger, Stråfwat
derester i trona, Hela Fadrens hand är
uträckt till din själ; Frälsaren klarpar på,
han ömmar för ditt mål, :: Nådenes
helga Ande vill föra din sömn, Salig är
du om du wafnar.

Den Fjerde.

Jesu du Guds enda Son, Som för mig
har lidit döden, plågor, marter, spått och
hån, Och war sänkt i djupsta nöden; Låt
din swåra ångst och nöd, Bli mitt hjertas
enda stöd.

2. Si ack si misgerning min, Skulden
är till all min plåga, Jag orsakat pinan
din, Stått dig i Guds wredes låga: Jag
har bragt dig i all nöd, Jag war skul-
den till din död.

3. På den eld jag burit wed, Som ut-
öfwer dig har brunnit, Jag har med min

synder snöb, Stricken om din armar bundit,
Äck jag har de spikar väst, Hvar-
med man dig har förstått.

4. Att din kropp har sweitats blod, Att
du fången blef och bunden, Att du döds-
sens döb utstod! Att i grafven du blef
funnen, Att du fick så många slag; Gjør-
de jag, äck arme jag!

5. Att man dig lindrustat har, Att
man dig så grymt hudflängde, Att du
förrens börda har, Som dig ned till jor-
den trängde; Hvarpå dig till större last,
Spiktes händer, fötter fast.

6. Att som en förbannelse, Man på
korset dig upphängde, Att man dig månd'
galla ge; Att du hufvudet nedböjde: Att
man så förfor med dig, Kom o Jesu allt
af mig.

7. Jag är skulden att Guds dem, Öf-
wer dig så swär är blifwen, Att du söte
Jesu from, såg dig wara öfvergifwen!
Jesu du wor mig så huld, Du led allt
för mina skuld.

8. Äck förlåt mig Jesu mild, Att jag
dig så hårdt månd' såra, Att jag från
dig varit skild, Att jag mig försonadt
swära; Äck förlåt mig mildelig, Att jag
ej har trodt på dig.

9. Jesu låt mig det förstå, Att du led
allt i mitt ställe, Jesus wärdes satan slå!

Döden du så nederfällde, Att jag slipper
hellsnöt's qual: Och får ingå i din Sal.

10. Jesu, jag mig kastar ner, För ditt
korst med blod beflutit, Jag begär, att så
qvarter, I din sår, ty du utgjutit: Blo-
den din för syndare: Att du dem vill nåde ge.

11. Låt mig uti sidan din, Som en skuld-
när bli antagen, Låt din sår bli bergen
min Mot de skarpa bunderlagen, Af min
oväns list och makt: Som på fall mig
förr har bragt.

12. Söte Jesu tag mig upp, Med för-
trogna brodershänder, Och när jag mitt
lefnadslopp, uti döden wäl fulländer! Byt
då all min uselhet I en ewig salighet.

Den Femte.

Rom wänner: låt oss strida,
Si aften är för band;
Stor fara är att bida
I thesa Öbeland.
Kom, stärk er ebert mod,
Till ewighet att wandra,
Från ene krafft till andra,
Så warder ändan god.

2. Os skall ej ångra denna
Wår smale wandrings stig;

För trofast vi dem kånne,
Som kallat oss till sig:
Så kommer, följer, hem;
En hvar sitt ansigt wände,
Och med sitt hjerta lände
Upp åt Jerusalem.

3. Den utoång, som wi mågat,
Ej lårder till förtråt;
Det oss förr swära plågat,
Ej finns i ensamhet:
All fruktan kastar bort,
För werlden eder makter,
Dess lock och pock ej after,
Men gå'n er gång jemt fort,

4. Går twärt emot naturen,
Så går det genast hän;
Kött, sinne, creaturen
Ör slatta wandringmän;
Förlåter, slapat allt,
Och eljest hwad som binder
Er själfwa, samt all hinder,
Här heter, dö du skall.

5. Man som pilgrimer göra,
Fri, ledig, blotter går:
Allt samla, handel föra,
Ör resan tung och swår;
Genom lif och död,
Vi wandre ensam stilla,
Rnjde med vårt lilla,
Om brukas blott till nöd.

6. På hjertat prydnung fåster,
Och ej på bus och kropp;
Wi äre tråmmand' gäster,
Och sättje fort vårt lopp;
Kötts ro ej tager lag,
En frömling måst sig nöja,
I a lålmod sig böja,
Sin korta wandrings dag.

7. Ej låtom oss beståda
Wid mågen barnens lek,
Det bringar oss i wåda,
Och fångslar och gör wesk;
Det allt går oss ej an,
Fort, fort! släpp det ur minne,
Wändt in ditt lösa sinne,
Det lätt du göra kan.

8. Fastän om mågen trånger,
Beswärlig, profot år,
Med törnen full, och långer
och forß till antal bår;
En wåg dock får sitt slut:
Låt wara wi så länge,
Wid Herden wi dock hånge,
Som wål oss förer ut.

9. Wi se och höre söga,
Hwad man här hör och ser.
Wi wände håg och öga
Från allt hwad utom sker,
I Ewigheten in,
Med Gud wi plåge handel;

I himlen är vår wandel,
Med hjerta och med sinn.

10. Vi wandrom in åt werlden,
Föraktad' obekant;
Knapt hörde, sedde, kände,
Uti ett främmand' land;
Om man oss hörer här,
Så hörer man oss alla,
Om ny. och stor' ting lassa,
Som väntar på oss där.

11. Kom wänner låt oss Frida,
Vår Konung går oss med,
Står sjelfwer wid vår sida,
Och wiser rätter led;
Han vill oss gifwa mod
Med ljuswa Sole-blickar,
Oss lockar och upawicklar,
Ack! ja, hwad han är god.

12. Hwar munter syndsamt tråde
Till målet, att sig te;
Uppå eldstoden ståde,
Vår Guds närwarelse;
Haf ögat inåt wändt,
Der Jesus åt oss winkar;
So följer och ej swinkar,
Blir utaf honom känd.

13. Det milda Lambets sinne
I då intryckas skall,
Attas wandeln finne,

Hur spåda lamben all
Så barnsligt, ödmjukt, rätt
Och stilla framåt ila,
Förutan forskning hwila
I Herdens styresätt.

14. Kom wänner låt oss wandra,
Vi gånge hand wid hand,
Vi följje glädt hwarandra
Ur desse Ödeland;
Kom, låt som barn oss gå,
Och ej på wägen kiswa,
Guds Englar när oss blifwa:
Som bröder bland oss stå.

15. Om någon råkar falla,
Den starkere är stå bi,
Man bäre, hjelpe alla,
Förutan hån och fri;
Kom hållom mer ihop:
En hwar sig ringast akte,
Men sig för örent wakte,
Uti vårt kärleks lopp.

16. Kom låt oss muntert wandra,
Jemt fortas wägen af,
En dag, och snart den andra,
Så läggs vår kropp i graf,
Än litet mera mod!
Än trohet mer man hyse!
Af offuld städs man lyse
Som ren i lambens blod.

17. Det kan ej länge vara,
Uthårder ännu fort,
Låt oss ej mödan spara,
Snart kommer vi till vårt:
Der få vi ewig ro,
Der vi med alla fromma
Hem till vår fader komma;
Hur väl får vi der bo.

18. Att måga vi ej weje,
Det är väl måga vårt,
Och grundelig affsäje,
Alla ting som oss besnårt;
Verld, du förringa äst,
vi gån som Jesus säger,
Hän till en ewig heder:
Hos Jesum är oss bäst.

10. O! mån, som dig oss gifwer;
O! högst förnöjlig, god!
O! Du, som ewigt blifwer:
Hur muntrar du vårt mod;
O dig vår glädje står,
O dig vår Sol vi lefwe,
O dig vi ewigt swäfwe;
Du helga prydnad vår.

Predikstols. Versar.

Wälsigna Jesu, nu vårt ord,
Som talas skall, för denna Hjord.
Upwäck den Sakra med din röst,
Låt den bedröfwade få tröst.

Det kalla hjerta, du upstånd
Och skrymtarn från sin falskhet wänd.
Låt hwar och en upå för sig,
Hwad honom angår synnerlig,
Låt Jesu, Jesu ingen få,
Från Kyrkan oförbättrad gå.
Din ande oss ransake väl,
Din ande vittne i vår själ.
Till slut gif Jesu, att vi må,
På Domedagen väl bestå.

Du som bär ett Faders hjerta
Med ett Fadersljuswa Namn.
Du, som under dödens smärta
Öppnat oss en broderstamn,
Du som werldens väl bereder,
Söker oss på villans stig,
Kallar, väcker, styr och leder,
Öfwer oss förbarnat dig.

O Allmagts Gud, i tro och bön
Jag faller för dig nedet.
Kom werket med din anda frön,
Kom Jesu. Kom, jag beder,
Att i Din kraft, jag tala må;